

- σαι αὔτον· ἔλεγον γάρ, ὅτι ἔξεστη» ποίᾳ διανοίᾳ τὴν τῶν ῥημάτων συνθήκην ἀξιόζουτες, οὐκ ἀν εἴημεν πόρρω τοῦ εὐαγγελικοῦ διηγήματος παρενηγεμένοι. 377.
- ΝΑ'. Διὰ τί τὸν παραδίδεισον ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς, μελλοντινούς ἐκθάλλειν τὸν Ἀδάμ. ἐξ αὐτοῦ; 381.
- ΝΒ'. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου παραινούντος: «Ἐὰν πεινῇ ὁ ἄγθιρός σου ψύχμικες αἰτόν· ἐὰν διψῇ πότιζε αὔτον· τοῦτο γάρ ποιεῖν ἀνθρώκας πυρὸς πωρεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ» πῶς νοήσωμεν τὸ, «Ἄνθρωκας πυρὸς πωρεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ;» 385.
- ΝΓ'. Πώς νοητέον τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Μωσῇ, «Ἴδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φαραὼ;» 389.
- ΝΔ'. Πώς νοητέον τὸ ἀποστολικὸν ἥπτον, «Εἰ δὲ ὀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ὀλλήλων ἀναλωθῆτε·» καὶ τὰ τούτῳ συνημμένα; 392.
- ΝΕ'. Πώς ὁ ἴερος χρησμὸς, ὡσπερ ἐστὶν αρείττων αἰτίας ἀπάστης, οὕτω καὶ δειγνύει ταύτης ἀπροσπέλαξος· ὡς, «Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, φησὶν, ὅπου ἂν καρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο, λαληθήσεται καὶ διποιησεν αὐτὴν εἰς μνημόσυνον αὐτῆς;» Εἰ μὲν γάρ τις Εὐαγγέλιον αὐτὴν τὴν πρᾶξιν θείη τῆς γρυπαικεῖς, ἀδολεσχίας οὐ δοκεῖ φεύγειν αἰτίαν· ἀν δὲ τὴν ὅλην γραφὴν τῶν συνταξαμένων μαθητῶν τοῦ διδάσκαλου καὶ κοινοῦ Σωτῆρος ὑπερφυῆ ἔργα καὶ πολιτεύματα, οὐδὲ τοῦτο νοίζεται σώζειν τὸ ἀκόλουθον· οὕτω γάρ ταῦτα τοῖς γράμμασι παρετέθειτο. 393.
- ΝΤ'. Τίνα νοῦν ἐστιν ἀκόλουθον καὶ ἀδυστρήματον ἀνιγνεῖσαι καὶ κατανοῆσαι διὰ τῶν Δαυΐδικῶν ῥημάτων λεγόντων, «Νοὶ μόνοι ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιοθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε;» 396.
- ΝΖ'. Διὰ τί τῶν τοῦ Σωτῆρος βαπτιζόντων μαθητῶν, ἔτι ἐβάπτιζεν ὁ Ιωάννης; 404.
- ΝΗ'. Τίνος ἔνεκεν ὁ Μωσῆς κατὰ τὴν Γένεσιν γενελογῶν τὰς ἡγεμονίας Ἰσραήλ, τῶν μὲν ἀλληλων ἀπλῶς ψιλὰ διέρχεται τὰ δύναματα, ἐπὶ δὲ τὸν Λίναν ἐλθῶν φησιν: «Οὗτός ἐστιν ὃς εὑρε τὸν Ἰητὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ ὑποζύγια Σεσγῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ;» τί οὖν ἐστιν ὃ εὗρε; καὶ τίνος ἔνεκκα μνήμης ἀξιοῦται; 404.
- ΝΘ'. Τί δηλοῖ τὸ ἐν Δευτερονόμῳ γεγραμμένον· «Ἐὰν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καὶ ποιήσῃς στεγάνην τῷ δωματίῳ σου, καὶ οὐ ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου;» 405.
- Ξ'. Τί δηποτε τοῦ νόμου κωλύοντος ἀπτεσθικοῦ λεπροῦ, εἰ δὲ μὴ ἀκάθαρτον εἶναι ἔως ἐσπέρας ἐν τῷ θεραπεύειν τὸν λεπρὸν ὁ Σωτὴρ ἀπτεται αὔτοῦ, καὶ τοι λόγῳ θεραπεύειν δυνατὸν ὄν;» 409.
- ΞΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ἐστιν ἐλπὶς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν, αὐτὸς ἀγαθός ἐστιν ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν τεθνηκότα;» 416.
- ΞΒ'. Τί βούλεται δηλοῦν τῷ παρὰ τῷ Ἐκκλησιαστῇ ἥρθεν· «Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὄμδατος, ὅτι ἐν πλάκῃς τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις αὔτον;» 417.
- ΞΓ'. Τί δηλοῖ «Ο ὁρύσσων βούθρον εἰς αὔτὸν ἐμπεσεῖται». 421.
- ΞΔ'. Πώς νοητέον, δι γέγραπται τῷ Ἐκκλησιαστῇ: «Σχῖζων ξύλα κινδυνεύει ἐν αὔτοῖς, ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε καὶ δυνάμεις δυναμώσει· καὶ περίσσεια τοῦ ἀνδρείου σοφία;» 424.
- ΞΕ'. Πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποθίλεπε τὸ, «Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, ἢ δὲ γῆ εἰς τὸν αἰώνα ἔστηκεν». 425.
- ΞΦ'. Τίνα νοῦν ἀναπτύσσει τὸ, «Ἐστι δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματος, καὶ ἐστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ;» 429.
- ΞΖ'. Πώς νοητέον τὸ, «Εἰ δὲ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνη συνίστασι.» 432.
- ΞΗ'. Τὸ, «Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἐκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται, καὶ πλῆθος ὅτι ἔσονται ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης· καὶ γε ταχὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἴπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα· διτὶ ἐν ματαιότητι ἥλθε, καὶ ἐν σκότει τὸ ὄνομα αὐτοῦ κακλούθησεται· καὶ γε τίλον οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἐγνω· ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον· τοῦτο δὴ τὸ ἥπτον τίνα διάκρισιν καὶ σαρκίνειαν ἐπιδείξασθαι δύναται;» 436.
- ΞΘ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἵδε ἐν ἡμέρᾳ κακίᾳ, ἵδε· Καὶ γε τοῦτο σύμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὕρῃ ἀνθρώπως διέσω αὐτοῦ μηδέν». 437.
- Ξ'. Τίνας δεῖ ἐνοεῖν δερματίνους ζιτῶντας, οὓς δὲ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὔα μετὰ τὴν παράβασιν ἐνε-